اگر مرا به صرفِ پاچه یا ساقِ دستِ (گوسفندی) دعوت کنند، می پذیرم.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَوْ دُعِيتُ إِلى كُرَاعٍ أَوْ ذِرَاعٍ لأَجَبتُ؛ وَلَوْ أُهْدِيَ إِلَيَّ ذِراعٌ أَو كُرَاعٌ لَقَبِلْتُ»: «اگر مرا به صرفِ پاچه یا ساقِ دستِ (گوسفندی) دعوت کنند، می پذیرم؛ و اگر به من ساقِ دست یا پاچه ی گوسفندی هدیه شود، قبول می کنم».
[صحیح است] [به روایت بخاری]

حدیث مذکور دلیلی بر اخلاق نیک و تواضع رسول الله صلی الله علیه وسلم و جلب قلوب مردم توسط ایشان می باشد؛ و اینکه هدیه را قبول می کرد ولو اینکه اندک و ناچیز بود و اگر کسی او را به خانه اش دعوت می کرد، هرچند می دانست که به آنچه دعوت شده، اندک است، باز هم می پذیرفت. چون هدف از پذیرفتن هدیه و قبول دعوت، به دست آوردن دل دیگری و محکم نمودن رابطه ی محبت و دوستی فیما بین می باشد که نپذیرفتن و قبول نکردن این موارد، نفرت و دشمنی ایجاد می کند. و به صورت مشخص ساقِ دست یا پاچه ی گوسفندی ذکر می شود تا به این صورت دو چیز حقیر و ارزشمند در کنار هم ذکر شوند؛ چون رسول الله صلی الله علیه وسلم ساق دست گوسفند را بیشتر دوست داشت و از طرفی پاچه ی گوسفندی ارزشی ندارد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6216